

6

Tijdschrift voor
geloofsopbouw

4^E JAARGANG • SEPTEMBER 2018
WWW.VOLGMIJ.NL

Volg Mij!

8 • Hoe kom ik in
de hemel?

16 • Hoe zal het in
de hemel zijn?

20 • De hemel -
praktische
consequenties

Inhoud

■ Bijbelstudie	
Hemel – definities	4
Wet en/of genade?	24
Richteren	31
■ Bijbel praktisch:	
Hoe kom ik in de hemel?	8
Hoe zal het in de hemel zijn?	16
Muziek – geschenk of gevaar?	26
■ Schepping:	
Watervoorziening voor een woestijnplant	13
■ Stof tot nadenken:	
Ogenblik	14
De hemel – praktische consequenties	20
De Heilige Geest	32
■ Goede boodschap:	
Grappig – vrolijk – dood	36

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
 Postbus 260
 7120 AG Aalten (Nederland)
 Tel. 0543 - 47 17 46
 www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
 E-mail: bestel@uhwdw.nl

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!

Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar.

Abonnementsprijzen:

Nederland € 18,95 (1e jaar bij geschenkabo: 9,95)

Europa € 26,95 (incl. verzending)

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Redactie:

E-mail: volgrij@christelijkjeugdwerk.nl

Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© www.pixelio.de
 © AdobeStock
 © Ralf Dietermann
 © RGBStock
 © Imagelibrary
 © Shutterstock.com

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Hoi, hallo...?

Welkom in dit nieuwe nummer van **Volg Mij!** Voor de meesten van jullie zit de vakantie er weer op en is het gewone leven weer opgepakt. Zo na de zomerstop is het altijd weer een mooi tijdstip om even een moment stil te staan, een terugblik op de vakantietijd. Want je bent er misschien even lekker uit geweest. Maar ook een vooruitblik op het nieuwe seizoen dat voor je ligt. Voor de één is het misschien een nieuwe studie of gewoon een nieuw jaar op school. Voor een ander een nieuwe baan. Spannend misschien, of gewoon terug in de dagelijkse sleur?

Dat zijn zo de dingen van het leven hier op aarde. Maar let er wel op dat het met je geestelijke leven goed gaat. Het is goed om samen met de Heere Jezus even stil te staan en jezelf bijvoorbeeld af te vragen of je de vakantietijd ook hebt gebruikt tot Zijn eer. Heb je tijd geïnvesteerd om zelf geestelijk weer op te laden?

Ook voor de tijd die voor je ligt, is het van belang die te gebruiken voor Hem en met Hem. De tijd die je hier op aarde hebt, is eigenlijk heel kort. Ons aardse leven staat in verbinding met de eeuwigheid die erna volgt. De beslissing voor of tegen de Heere Jezus bepaalt waar je de eeuwigheid doorbrengt. Dus óf in de plaats waar de Heere Jezus Zelf is óf in de plaats waar Hij niet is: de plaats van pijn. Als je voor de Heere Jezus je keuze hebt gemaakt (en ik hoop dat je dat hebt gedaan!), dan mag je nu al vooruitkijken naar de hemel. Dan wordt de toekomstige heerlijkheid niet iets wat 'ver van je bed' staat, met eerbied gesproken. Veel dingen van het dagelijks leven komen dan ook ineens in een heel ander perspectief te staan. Je mag daar dan overheen kijken, zoals ook Paulus deed: vergetend wat achter je is, mag je je uitstrekken naar wat voor is en jagen naar het doel. Dat doel is: Christus Jezus, Die daar boven is (zie Fp. 3:14).

Deze toekomst en veel wat daarmee samen hangt gaan we in dit nummer van **Volg Mij!** dieper bekijken. Ik wens je veel leesplezier en Gods zegen voor de tijd die voor je ligt.

Namens de redactie,

Daniël Snykers

paradijs Hades Hemel – Sheol definities Sheol Vaderhuis

In dit artikel worden enkele begrippen uitgelegd die direct in verband staan met het thema 'hemel'.

1. Sheol, hades, paradijs

Deze drie begrippen worden in de Bijbel verschillend toegepast en duiden een toestand of ook een plaats aan. Sheol is het oudtestamentische (Hebreeuwse) woord voor het nieuwtestamentische (Griekse) woord hades (Ps. 16:10; Hand. 2:27). Het begrip 'paradijs' vinden we in de betekenis van een hemels gebied alleen in het Nieuwe Testament. De mensen gaan na hun dood óf naar het paradijs óf naar de hades.

Gemeenschappelijke kenmerken:

- De toestand is tijdelijk, dat wil zeggen, door tijd begrensd (Hos. 13:14; Dan. 12:2).
- Alleen de ziel en de geest bevinden zich daar, zonder het lichaam (Ps. 16:10).
- De geest kan daar spreken, horen en zien (2 Kor. 12:3-4; Luk. 16:23).

1.1. Sheol

Zowel de mensen die als ongelovigen zijn gestorven als degenen die als gelovigen zijn gestorven (Gen. 37:35; Num. 16:33), werden volgens de begrippen van het Oude Testament aan het eind van hun leven met hun 'vaderen verenigd' (2 Kon. 22:20). Zij werden begraven (Ps. 22:30) en kwamen het dodenrijk (sheol) binnen. Deze sheol duidt een tussentoestand aan van de mens waarbij de ziel voor de tijd tussen dood en opstanding van haar omhulsel (2 Kor. 5:2), dus van het lichaam, gescheiden wordt.

1.2. Hades

In Handelingen 2:24, 27 lezen we dat de Heere Jezus in de drie dagen na Zijn dood in de hades was. Omdat het gaat om een citaat uit Psalm 16, wordt de Hebreeuwse uitdrukking sheol hier naar het Grieks (hades) vertaald. De Heere is opgestaan en niet in de hades gebleven. In Lukas 16:23 wijst de Heere echter al voor de eerste keer op een verschil tussen de toestand van ontslapen gelovigen en gestorven ongelovigen. Hier noemt Hij de plaats waar Lazarus is, 'schoot van Abraham', en de plaats waar de rijke man is, 'hades'.

Vervolgens zegt de Heere Jezus in Lukas 23:43 tegen een van de twee misdadigers: '... heden zult u met Mij in het paradijs zijn'. Zo wordt duidelijk dat er met betrekking tot de verblijfplaats van de gestorvenen verschillen zijn:

- In het paradijs zijn de ontslapen gelovigen (Hebr. 12:23).

- In de hades zijn de ongelovige gestorvenen (Luk. 16:23).

In Lukas 16:23 slaat de rijke man zijn ogen op in de hades en hij verkeert in pijn. Dat komt overeen met Hebr. 9:27: '... zoals het voor de (ongelovige) mensen beschikt is, dat zij eenmaal moeten sterven en dat daarna het oordeel volgt'. Een oordeel dat gekenmerkt wordt door een nooit eindigende pijn (Matth. 25:46). Het eigenlijke oordeel vindt plaats voor de grote witte troon, maar de hades is de eerste trap naar de eeuwige pijn, zoals het paradijs dat is naar het Vaderhuis.

De plaats van de verlorenen en de plaats van de verlostten zijn door een diepe, onoverbrugbare kloof van elkaar gescheiden (Luk. 16:26). Het zijn plaatsen die met het volle bewustzijn ervaren worden.

De vertaling van sheol en hades met 'hel' is fout. De hades is niet de hel. Alle zielen van de mensen die gestorven zijn, vanaf Kaïn tot aan het eind van het Duizendjarig Rijk, zonder dat ze zich verzoend hebben met God, zijn in de hades. Op een dag worden zij door de hades teruggegeven, om verenigd met hun lichaam voor de grote witte troon (Openb. 20:11) hun eeuwige oordeel te ontvangen. Pas dan worden zij en daarna ook de dood en de hades in de poel van vuur, de hel, geworpen (vers 14). De toestand 'dood' voor het lichaam en de toestand hades voor de ziel houden op te bestaan. Vanaf

dit tijdstip is de hel de verblijfplaats van alle ongelovige mensen tot in alle eeuwigheid (2 Thess. 1:9).

1.3. Paradijs

Het paradijs van God (Openb. 2:7) is misschien een verwijzing naar de gelukzaligheid die de gelovigen in de derde hemel kunnen genieten (2 Kor. 12:2-5). Het is de tuin van Goddelijke gelukzaligheid, echter niet het Vaderhuis, maar een terrein van de geschapen hemel.

Allen die in Christus ontslapen zijn, dus alle gelovigen van het Oude en het Nieuwe Testament tot aan de opname, gaan na hun dood naar het paradijs (Luk. 23:43), in de onmiddellijke tegenwoordigheid van en gemeenschap met hun Heere (Filipp. 1:23). Hij is de Boom van het leven in het paradijs van God (Openb. 2:7). Het is de plaats waar geen onreinheid of zonde is. De zielen zijn bij Christus, de bron van onuitsprekelijke vreugde, waar zij zich verheugen in Christus.

Uit het paradijs worden de zielen tijdens de opwekking van de gelovigen naar de opname geleid (1 Thess. 4:16). Dat wil zeggen: de zielen zullen een verheerlijkt lichaam ontvangen en uit de toestand van het paradijs ontrukkt worden, om eeuwig bij de Heere te zijn (1 Thess. 4:17).

2. Hemel

Er zijn verschillende hemelen:

- 1e hemel, waarmee de lucht bedoeld wordt. Dat is de hemel waaruit de regen neerdaalt (Deut. 11:11).
- 2e hemel, de interstellaire ruimte, de ruimte tussen de sterren, het universum (Gen. 1:14,15,17).
- 3e hemel, waar de troon van God (Matth. 5:34) en het paradijs (2 Kor. 12:2-5) zijn. Uit de hemel kwam de Heere Jezus als Mens op aarde (1 Kor. 15:47). Vanaf deze aarde werd Hij na Zijn hemelvaart opgenomen en ging Hij zitten aan de rechterhand van God (Mark. 16:19).
- De eeuwige hemel, die niet geschapen is, het huis van de Vader (Joh. 14:2). Dat is de eeuwige woonplaats van de Zoon van God, waar Hij ook vandaan kwam en waar Hij ook als Mens verheerlijkt is ('bij Uzelf', bij de Vader, Joh. 17:5).
- De 'nieuwe hemel', die God scheppen zal, nadat de huidige hemel en het universum zijn opgehouden te bestaan. Daar en op de nieuwe aarde zal gerechtigheid wonen (2 Petr. 3:13; Openb. 21:1).

3. Huis van de Vader

Het huis van de Vader is de eeuwige hemel, die niet geschapen is, en bevindt zich buiten de schepping. Het is het eeuwige huis, dat er al vóór de grondlegging van de wereld was en waar nooit een mens was, totdat de Heere Jezus als Mens daar na Zijn hemelvaart binnentrad. Hij werd dus niet alleen maar in de geschapen hemel verheerlijkt, maar ging ook de eeuwige woonplaats van God binnen. Daar wonen de drie personen van de Godheid al van vóór de

tijden der eeuwen. De Heere Jezus zegt in Johannes 14:2 dat er in het huis van Zijn Vader 'veel woningen' zijn (een zinspeling op de woningen van de heilige tempel van God in 1 Kon. 6:5-6).

Hoe werd deze plaats voor mensen gereedgemaakt?

De Heere Jezus kwam als Mens op deze aarde en heeft het heerlijke werk aan het kruis volbracht. Na Zijn opstanding is Hij als Mens met Zijn menselijk (verheerlijkt) lichaam (Hand. 1:11) het huis van Zijn Vader binnengegaan, zodat daar nu een Mens is. Daardoor is de plaats gereedgemaakt (Joh. 14:3).

Wie komt er in het Vaderhuis?

Allen die door de Heilige Geest in de eeuwige Zoon van God geloven en door het werk van de Heere Jezus kinderen van God geworden zijn, hebben een plaats in het Vaderhuis. Bij de opname zal de Heere Jezus ons verneederd lichaam, dat met de gevolgen van de zonden besmet is, veranderen tot gelijkvormigheid aan Zijn verheerlijkt lichaam (Filipp. 3:21). En dus zullen alle verlost en genadetijd (de bruid) met het onsterfelijke opstandingslichaam ingaan in het huis van de Vader en daar eeuwig blijven.

De gelovigen van het Oude Testament en de gelovigen die na de opname van de gemeente zullen opstaan, behoren

niet tot de bruid. Zij zijn niet in het huis van de Vader, omdat zij niet de geest van het Zoonschap ontvangen hebben en geen kinderen van de Vader zijn. Zij zullen volgens Openbaring 4 in de hemel zijn, dat wil zeggen: in de derde hemel, maar zij worden toch duidelijk van de bruid onderscheiden, omdat zij niet dezelfde innige relatie met de Heere Jezus hebben. Maar ook zij zullen eeuwige gelukzaligheid genieten.

Karakter van het Vaderhuis

Deze plaats bezit zijn eigen karakter en onderscheidt zich door de aanwezigheid van de Heere Jezus. Daar zullen wij Hem zien zoals Hij is (1 Joh. 3:2), zullen wij Zijn heerlijkheid zien (Joh. 17:24) en bij Hem zijn.

Daar zal ons thuis, onze verblijfplaats, zijn. 'Woning' (Joh. 14:2) betekent blijven. Dat zal onze gelukzaligheid zijn. Het is een plaats van de volmaakte liefde van God, waarmee wij vervuld zullen zijn.

'Hij Die van deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom spoedig. Amen. Ja, kom, Heere Jezus!' (Openb. 22:20).

'Ik echter zal in gerechtigheid Uw aangezicht aanschouwen; ik zal, wanneer ik ontwaak, verzadigd worden met Uw beeld' (Ps. 17:15).

Tobias Kuhs

Zie, de hemel, ja, de
allerhoogste hemel, kan U niet
bevatten. 1 Koningen 8:27

Hoe kom ik in de hemel?

De vraag hoe een mens in de hemel komt, heeft al veel mensen beziggehouden. Het is niet genoeg dat we ons daar zelf zorgen over maken. Beslissend is wat God ervan zegt. Zijn gedachten vinden we in de Bijbel. Daar vinden we dus ook het antwoord op deze essentiële vraag.

Alle mensen zijn zondaars en hebben gezondigd

In principe komen wij als nakomelingen van Adam, die door ongehoorzaamheid in zonde gevallen was, helemaal niet in de hemel, Gods woonplaats. Want wij allemaal zijn zondaars en hebben gezondigd – zonder uitzondering, iedereen (Rom. 3:23). God kan ons niet in Zijn nabijheid laten, geen gemeenschap met ons hebben, omdat Hij heilig is. De heiligheid van God blijkt onder andere uit het feit dat Hij geen zonde, geen kwaad, zien kan (Hab. 1:13).

Wij zijn als zondaar geboren, dat wil zeggen: wij hebben een verdorven natuur. Maar dat is niet alles. Ieder mens is ook verantwoordelijk voor zijn eigen zonden. Zonde is, eenvoudig gezegd, al het denken, spreken, doen en laten, dat een mens eigenwillig doet, onafhankelijk van God. Door de ongehoorzaamheid van Adam kwam de zonde in de wereld en als loon van de zonde ook de dood (Rom. 6:23a). En deze dood is '... over alle mensen ... gekomen, in wie allen gezondigd hebben' (Rom. 5:12).

En dus is de hemel in de allereerste plaats voor alle mensen gesloten. Gods toorn over de zonde is op ons. Daardoor zijn wij verloren. Elke poging om deze situatie vanuit onszelf te verbeteren (bijv. door goede daden), is tevergeefs. Nooit kunnen goede daden de slechte ongedaan maken. Dus zouden we voor eeuwig van God gescheiden zijn, als God niet ook liefde zou zijn (1 Joh. 4:8,16). En vanuit deze liefde

heeft God al vóór de schepping van de aarde een uniek plan gemaakt om ons zondeprobleem op te lossen, hoewel wij er toen nog helemaal niet waren.

God heeft verzoening gevonden

Willen wij in de hemel komen, dan moeten we vrij worden van het vuil en de schuld van onze zonde. Omdat wij onszelf niet kunnen reinigen en redden, moet er iemand komen die ons van deze zondes Schuld bevrijdt. Deze persoon moet zelf zondeloos zijn en met deze eigenschap als plaatsvervanger voor onze schuld betalen. Daarom kon deze mens geen nakomeling van Adam zijn zoals wij. De redding moest van buiten deze in zonde gevallen schepping komen. Ze kwam in de persoon van Jezus Christus, de eeuwige Zoon van God, Die voor Zichzelf een lichaam liet gereedmaken. Daarmee kon Hij hier op aarde God verheerlijken. Dus was Hij in staat om te lijden en te sterven.

Christus leidde hier op aarde een zondeloos leven, hoewel Zijn omstandigheden vergeleken met die van Adam veel moeilijker waren. Hij werd onschuldig ter dood veroordeeld, gehoond, gefolterd, op de meest gruwelijke manier mishandeld en ten slotte gekruisigd. Nadat Hij zelfs in het zwaarste lijden zonder zonde bleef, Zich niet eens verzette, maar zelfs voor Zijn pijnigers en moordenaars om vergeving bad (Luk. 23:34), kwam er een duisternis van drie uur over de hele aarde. Tijdens deze drie uren oordeel-

de en strafte de heilige God Zijn Zoon voor zonden die Hij helemaal niet begaan had. God maakte Hem zelfs tot zonde (2 Kor. 5:21). In deze drie uren keerde God Zich van Zijn Zoon af, antwoordde niet meer op Zijn roepen en smeken, Zijn gebeden en Zijn nood. Aan het eind riep Jezus luid: 'Het is volbracht!' Hij had Zijn werk tot het einde toe volbracht. Hij gaf Zijn geest over in de handen van Zijn Vader en ging de dood in (Joh. 19:30). Op de derde dag na Zijn sterven stond Hij door Zijn Goddelijke macht weer op uit de doden en ging veertig dagen later terug naar Zijn Vader in de hemel.

De mens moet Jezus Christus als Redder aannemen

Daarmee was de weg vrij voor verloren zondaren om tot God te komen. Want nu kan God ieder mens aanbieden om van zijn zondes Schuld verlost te worden. Daartoe moet de zondaar de Heere Jezus Christus als zijn persoonlijke plaatsvervanger in het oordeel van God aannemen. Dat noemt de Bijbel 'in de Heere Jezus geloven'.

Eigenlijk is het heel eenvoudig om je te bekeren. Ieder kind kan het, als het begrijpt dat het verloren is en een redder nodig heeft.

Hoe kom ik op de weg naar de hemel? Samenvattend zal ik de volgende vijf stappen noemen. Daarmee wil ik je een weg wijzen om je tot God te bekeren. Zie het niet als een 'wet', alsof je alleen door het 'afwerken' van precies deze punten in de hemel zult komen. Uiteindelijk telt dat je oprecht en 'echt' tot God komt. God wil jou je zonden vergeven.

Bid om te beginnen oprecht tot God of Hij jouw ogen en hart opent, zodat je echt ziet hoe God jouw leven ziet en jij dan het aanbod van God voor jezelf aanvaardt.

1. **Je moet je zonden erkennen.** Daarvoor is het heel belangrijk om te begrijpen wat zonde in de ogen van God werkelijk is. Stel je eens de tien geboden voor (Ex. 20:1-17) en denk erover na op welke momenten in je leven je Gods autoriteit in je leven miskend hebt, of het nu was door leugens, begeerte, woorden, daden of gedachten. Bedenk vervolgens dat zelfs het afzien van goed te doen zonde is (Jak. 4:17). En ook alles wat niet uit het geloof

(afhankelijkheid van God) gedaan werd (Rom. 14:23). Het is het beste dat je je smartphone of gewoon een schrijfblok neemt en deze zonden noteert. Schrijf er maar gerust bij hoe vaak je gelooft dat je die al gedaan hebt (bijv. per dag of per week). Dat verwijdt je blik voor je situatie

2. **Je moet de zonden veroordelen en je ervan losmaken.** Als je een (zeker zeer beperkt) overzicht van je zonden gemaakt hebt, bedenk dan hoe vreselijk één enkele zonde in de ogen van God is. Vanwege één enkele zonde werd Adam van God gescheiden en moest hij de plaats van Gods zegen, de hof van Eden, verlaten. Vanwege elke afzonderlijke zonde van jou zou je tot in eeuwigheid van God verlaten moeten zijn. Zonde is zo vreselijk in Gods ogen, dat Hij Zijn geliefde Zoon daarvoor gaf, Hem daarvoor

strafte en Zich van Hem afkeerde. En deze zonden moet je veroordelen; je moet het oordeel daarover uitspreken en je daarvan willen losmaken (Spr. 28:13). Je zult ze als een verschrikkelijke last ervaren, waar je vanaf wilt. Dat betekent bijvoorbeeld concreet dat een vanuit het oogpunt van God onreine band die je hebt (bijv. 'vriend(in) van het andere geslacht', 'verslaving' enz.), per direct verleden tijd moet zijn. De omkeer van het hart noemt de Bijbel 'zich bekeren'.

3. **Je moet de zonden belijden.** Alle schuld die je bij de eerste stap duidelijk geworden is, mag je nu naar het kruis van Golgotha brengen. Daar pak je zogezegd je 'zondenrugzak' uit. De ene na

Zonden:

de andere zonde noem je op voor God. Belijd die als belediging van Zijn heilige Persoon en zeg Hem dat het je oprecht spijt (1 Joh. 1:9). Je legt daarmee je zonde op de plaats waar ze door God in Zijn Zoon veroordeeld werden. Het kan sommigen veel tijd kosten om daar te komen, maar nooit heb je je tijd beter besteed dan op dit ogenblik.

4. **Je moet in de Heere Jezus Christus geloven.** Het geloof in de Heere Jezus houdt niet alleen het geloof in Zijn bestaan in. Neem Hem aan als persoonlijke plaatsvervanger voor jouw schuld, die Hij in het oordeel van God aan het kruis van Golgotha gedragen heeft (Rom. 3:21-26; Gal. 2:16). Omdat Hij geleden en met Zijn bloed (dat wil zeggen: met Zijn leven) betaald heeft, kun je nu helemaal vrijuit gaan en ben je rein van alle zonde. Nu kan je in Gods tegenwoordigheid komen.

5. **Je mag danken.** Danken bevestigt de aanneming. Dank God van harte dat je nu Zijn kind mag zijn, omdat je Zijn Zoon als Redder aangenomen hebt (Joh. 1:12). Dank Hem voor Zijn genade, het eeuwige leven, de vergeving van alle schuld en de nu vrije en zekere toegang tot de hemel (Kol. 1:12-14).

Afsluitend wil ik nog naar voren brengen dat zowel in de hemel als in de hel, de poel van vuur, alleen maar vrijwilligers zijn. God dwingt niemand om zich te bekeren. Hij nodigt uit, Hij vraagt, Hij gebiedt. Als je het nog niet gedaan hebt, denk er dan over na. Is het niet de moeite waard om Zijn aanbod in Zijn Zoon Jezus Christus vandaag nog aan te nemen? Morgen kan het te laat zijn.

Matthias Caspari

Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere

Romeinen 6:23

Watervoorziening voor een woestijnplant

In de westelijke Namibwoestijn vind je een eigenaardige plant. Een plant die alleen maar daar voorkomt en nergens anders in de wereld. De naraplant is een pompoenplant, die een dicht verward struikgewas vormt en ongeveer 1½ meter hoog wordt. De vruchten, lichtgroene meloenen, kunnen ongeveer een kilogram zwaar worden en de grootte van een struisvogelei bereiken. In het leven van de inheemse mensen speelden de naravruchten altijd een belangrijke rol. Maar ook struisvogels, jakhalzen, stekelvarkens en vogels houden van deze lekkere, voedingsrijke en sappige vruchten.

Deze plant zou je allereerst verwachten op een vruchtbare vlakte. Maar nee, ze groeit heel prachtig op hoge woestijnduinen, waar slechts heel af en toe een regenbui valt. Zo nu en dan een stortbui zou ook niet helpen, want het kostbare water verdampt heel snel in de gloeiende zon en de rest sijpelt weg in het woestijnzand. De plant zou dat restant dus ook niet kunnen gebruiken. Maar wat is dan het geheim waarom deze plant toch kan overleven?

Ze heeft een tot 40 meter diepe wortel, dat is vier keer zo hoog als de tienmeterplank waar vanaf een Olympische zwemmer zich met een schroefsprong in het water waagt. De plant boort zich diep door het duinzand heen tot ze op een onderaardse waterbron stoot. Haar wortel bestaat niet uit diverse takken maar uit één enkele stam, die maar liefst 30 centimeter in doorsnee is. Zou de waterbron na enkele jaren uitdrogen, dan zouden de vruchten daar boven wonderbaarlijk goed groeien, want in de wortelstam is zoveel water opgeslagen, dat de naraplant daar nog jarenlang op kan teren.

De Bijbel vertelt ons dat wij uit de werken van de Schepper Zijn grootte en wijsheid, Zijn kracht en Goddelijkheid kunnen zien (zie Rom. 1:20). Alleen al het waarnemen van het concept van een unieke plant is een duidelijke verwijzing naar de geniale Schepper en laat zien dat elke evolutiegedachte compleet absurd is.

Werner Gitt

Maar één streepje

Als klein meisje heb ik eens op een begraafplaats gestaan. Mijn oog viel op een van de grafstenen. De naam was verweerd. Maar de jaartallen waren nog te lezen:

1789-1821

En toen ging het opeens door me heen: de streep tussen de getallen - dat was een heel mensenleven. Slechts een streepje! Meer is ons leven niet! Een streepje tussen twee getallen - zo weinig! En toen besepte ik wat voor een verantwoordelijkheid wij hebben - de enorme verantwoordelijkheid om van dit armzalige streepje iets te maken. Ja, toen heb ik mijn leven overgegeven aan de Heiland en heb ik besloten dit arme, kleine leven in te zetten voor Zijn dienst.

Unter Menschen, Wilhelm Busch

Drie keer G zijn in het leven belangrijk: geloof, gebed en geduld. Drie keer Z heeft God voor zichzelf gehouden: zorgen, zegenen en zaligmaken (of redden). Laten we God meer loven en Hem dienen en minder onze tijd verdoen.

Veel mensen proberen om de wereld opnieuw te programmeren. Ze kennen alleen de broncode niet. Die kent de Schepper alleen.

Als de Bijbel geen gelijk heeft, is de Bijbel onbelangrijk. Als de Bijbel gelijk heeft, is die oneindig belangrijk. Het is niet logisch om de Bijbel als een boek te zien dat maar een beetje belangrijk is. Veel mensen doen dat. Dat kan alleen helemaal niet.

De tijd zal spoedig komen dat we over alles wat in ons leven niet van Christus was, zullen zeggen: Dat was allemaal verlies!

Het is eenvoudig om de hemel binnen te gaan, als je daarheen al op weg bent.

De optimale kluis

Het was geen gewone veiling waaraan ik deelnam. Je kon bieden op de inhoud van kluisjes waarop niemand sinds vele jaren meer aanspraak gemaakt had. De inhoud was voor bepaalde mensen ooit zo waardevol geweest, dat zij er geld voor betaalden om die in een kluis te bewaren. Er waren belangrijke documenten, brieven, sieraden, krantenartikelen en nog veel meer. In de schaduw van de dood spraken al deze voorwerpen van leven. Ze bevatten echter ook een waarschuwing: ons leven hier op deze aarde is eindig en aan het eind kunnen we van deze materiële dingen niets meenemen.

Als Christen hebben we echter de mogelijkheid om schatten te verzamelen die we ook na onze dood nog bezitten. Geen enkele schat die we voor de hemel verzameld hebben, zal vergaan:

Maar verzamel schatten voor u in de hemel, waar geen mot of roest ze verderft, en waar dieven niet inbreken of stelen (Matth. 6:20).

De hemel is zogezegd een optimale kluis, waarin je jouw schatten kunt verzamelen. Maar de tijd is kort! Het volgende moment kan je leven hier op aarde ten einde zijn. Dan kun je geen schatten meer verzamelen.

naar Alice Gray

In JOUW leven baan je de weg naar JOUW eeuwigheid!

Hoe zal het in de hemel zijn?

Eens zullen allen in de hemel zijn die zich tot God hebben gekeerd en hun schuld beleden hebben. Voor Christenen zal dat zijn als de Heere Jezus hen tot Zich neemt. Maar wat staat ons te wachten in de eeuwige heerlijkheid? Wat beleven we in de hemel? Wat zal de eeuwigheid betekenen?

W at de hemel kenmerkt

De Schrift toont dat de Heere Jezus het middelpunt van de heerlijkheid is. Wij zullen zijn waar Hij is, zullen Hem zien zoals Hij is, en wij zullen Hem gelijk zijn (Joh. 14:3; 1 Joh. 3:2). Wij zullen samen met Hem leven, Zijn heerlijkheid bewonderen en ook delen (1 Thess. 5:10; Joh. 17:24; 2 Thess. 2:14). Dat betekent de hemel!¹

De hemel is een plaats ...

- **... van rust:** 'Zalig zijn de doden die in de Heere sterven, van nu aan. Ja, zegt de Geest, opdat zij rusten van hun inspanningen, en hun werken volgen met hen' (Openb. 14:13).
- **... van dienst:** 'Zijn dienstknechten zullen Hem dienen' (Openb. 22:3).
- **... van aanbidding:** '... de vierentwintig ouderlingen wierpen zich neer en aanbaden Hem' (Openb. 5:14).
- **... van gezang:** '... zij zongen een nieuw lied en zeiden: U bent het waard om de boekrol te nemen en zijn zegels te openen, want U bent geslacht ...' (Openb. 5:9).
- **... van vreugde:** '... ga in, in de vreugde van uw heer' (Matth. 25:21).

¹ In dit artikel wordt het begrip 'hemel' in algemene zin gebruikt en bijvoorbeeld niet om onderscheid te maken tussen het Vaderhuis en het hemelse Jeruzalem.

- **... van kennen:** '... wij kennen ten dele en wij profeteren ten dele, maar wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, zal wat ten dele is, tenietgedaan worden ... dan zal ik kennen, zoals ik zelf gekend ben' (1 Kor. 13:9-10,12).
- **... van heiligheid:** 'Al wat onrein is, zal er niet inkomen, en ook niemand die zich bezighoudt met gruwelen en leugens, maar alleen zij die geschreven zijn in het boek des levens van het Lam' (Openb. 21:27).
- **... van heerlijkheid:** '... een allesovertreffend eeuwig gewicht van heerlijkheid' (2 Kor. 4:17).

Ik wil nu nog enkele vragen bespreken die vaak met het oog op de hemel gesteld worden.

Z ullen wij God zien?

Ook al heeft God Zich in een waarneembare gestalte getoond (Jes. 6:5 enz.), Hij kan in Zijn absoluteitheid niet gezien worden (1 Tim. 6:16). De drie-enige God is de Onzichtbare (Hebr. 11:27). Maar we zullen Hem toch zien – door Christus, Die het 'Beeld (is) van de onzichtbare God' en in Wie 'heel de volheid van de Godheid lichamelijk' woont (Kol. 1:15; 2:9). Jezus heeft gezegd: 'Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien' (Joh. 14:9). Ook al zijn er drie personen in de Godheid, toch hebben we maar met één God te maken. Daarom: wie

de Heere Jezus ziet, ziet de drie-enige God.

Zullen Christenen elkaar in de hemel herkennen?

Ja, want we houden tot in eeuwigheid onze persoonlijke identiteit. Dat zien we duidelijk aan het voorbeeld van Abraham. In Lukas 13:28 staat dat de ongelovige Joden in het duizendjarig Rijk Abraham zullen herkennen. Ook de (eens) rijke man in de hades wist dat 'aan de andere kant' Abraham was. En hij zag ook Lazarus weer, die bij zijn poort gelegen had (Luk. 16:23). En op de zogenaamde berg van verheerlijking zag Petrus blijkbaar meteen dat Mozes en Elia voor hem stonden, hoewel hij die nog nooit eerder gezien had (Luk. 9:28-36).

Paulus duidde de Filippenzen aan als zijn 'kroon' en de Thessalonicenzen als 'hoop', 'blijdschap' en 'erekroon' bij de komst van de Heere Jezus (Filipp. 4:1; 1 Thess. 2:19). Blijkbaar rekent Paulus erop dat hij gelovigen met wie hij op aarde graag samen was geweest, in de hemel weer terugziet en zal herkennen.

Zullen wij in de hemel iemand vergeten?

Soms wordt er gezegd dat wij in de hemel niet meer zullen denken aan familieleden die verloren gegaan zijn. We moeten echter bedenken dat de martelaars in het paradijs zich precies herinneren wat zij op aarde meegeemaakt hebben (Openb. 6:9-11). Ook

de rijke man in de hades dacht nog aan zijn broers op aarde terug (Luk. 16:19-31). Zal het ons anders vergaan? En het is toch nauwelijks denkbaar dat wij in de hemel minder weten dan op aarde.

Maar laten we bedenken: de herinnering aan familieleden zal ons niet kunnen belasten, omdat er in de eeuwigheid geen verdriet meer is (Openb. 21:4). Bovendien bestaan de aardse verhoudingen in de hemel niet meer (Matth. 22:30). Dus voelen we ons in ons nieuwe, geestelijke lichaam zeker anders dan nu. Wij zullen volledig achter het oordeel van God staan, wie het ook treffen mag (Openb. 18:20)!

Zal het in de hemel saai worden?

Kinderen maken er zich vaak zorgen over dat het in de hemel misschien saai wordt. Maar ook op latere leeftijd vragen de mensen zich weleens af wat je de hele 'tijd' in de hemel zoal doet.

Naast de in het begin genoemde teksten wil ik nog op Efeze 2:7 wijzen, waarin staat: '... opdat Hij in de komende eeuwen de allesovertreffende rijkdom van Zijn genade zou bewijzen, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus'. Dat gaat verder dan de tijd van het duizendjarig Rijk. De oneindige God zal ons in de eeuwigheid steeds weer nieuwe kenmerken van Zijn genade tonen. Dat kan niet saai zijn!

Bovendien wil ik nog drie overwegingen weergeven. Ten eerste zullen we

ons, zoals ik het zie, met het Woord van God kunnen bezighouden, want dit Woord staat voor eeuwig vast in de hemel (Ps. 119:89). Wij weten dat het een grote vreugde is om de ondoordringelijke diepte van Gods Woord te onderzoeken – en zouden we dat in de eeuwigheid niet kunnen voortzetten?

Ten tweede zullen we kunnen onderzoeken wat er op aarde gebeurd is en hoe God gewerkt heeft. In Psalm 56:9 en Maleachi 3:16-18 lezen we dat God tranen en godvruchtige gesprekken bewaart. Zouden we geen inzicht krijgen in dergelijke Goddelijke 'boeken'?

Ten derde krijgen we wellicht de gelegenheid om de schepping van God intensief te bewonderen en God daarvoor te aanbidden (Openb. 4:11). De huidige hemel en de huidige aarde zijn het werk van de handen van God, maar ook de nieuwe hemel en de nieuwe aarde zullen Zijn heerlijkheid als Schepster openbaren – zullen we die niet tot onze blijdschap mogen bewonderen?

Zeker – als wij ons in de hemel met iets bezighouden en iets zullen onderzoeken, dan doen we dat niet als mensen die hun onwetendheid meer en meer moeten overwinnen. Want in de hemel zullen wij kennen zoals wijzelf gekend zijn (1 Kor. 13:12). Maar wij zullen steeds weer opnieuw onder de indruk zijn van wat God allemaal geschonken en gewerkt heeft.

Verwachtingen' met betrekking tot de hemel

Misschien zullen we in de hemel sommigen niet aantreffen van wie we meenden dat het kinderen van God waren. Zij leefden uiterlijk vroom en zongen vrolijk liederen van geloof – en toch zijn ze niet in de hemel. Zij hadden slechts 'een schijn van godsvrucht', verloochend echter de kracht ervan (2 Tim. 3:5). Eeuwig verloren!

Mogelijk zullen we in de hemel mensen ontmoeten van wie we niet gedacht hadden dat zij gelovig waren. De dingen van deze wereld vervulden hun leven – en toch had God in hun hart een werk gedaan. Ze waren rechtvaardig, zoals ook Lot rechtvaardig was (2 Petr. 2:8). En ook al zullen hun werken verbranden, zo zullen zij toch verlost zijn (zie ook 1 Kor. 3:15).

Hoe het ook zij, zal ons geluk en onze dankbaarheid over het feit dat wij zelf daar mogen zijn, dat niet ver overtreffen? Want al hebben we ook over de zonden van anderen gehoord, we kennen onze eigen zonden toch het beste. Maar het bloed van het Lam heeft ons rein gemaakt. En zo worden we tot aanbidding geleid. Geprezen zij Zijn Naam voor de eeuwig heerlijkheid!

Gerrid Setzer

Welke betekenis heeft de hemel voor mijn dagelijks leven als Christen?

Je staat als jonge Christen met beide benen op de grond. Dat is fundamenteel juist en moet ook zo blijven – maar ons doen en laten als discipelen van de Heere Jezus moet hier op aarde wel door de eeuwigheid en de maatstaven van God gekenmerkt worden.

Daarom gaan we in dit artikel in op de vraag welke betekenis de hemel voor ons dagelijks leven als Christen heeft. Eerst willen we onze positie als hemelburger opnieuw bekijken.

Een radicale verandering van positie

Toen we met onze zondesuld bij God kwamen en onze weg in het navolgen van de Heere Jezus begon, voltrok zich een radicale 'verandering van positie'. Van enkel aardse burgers, die hun leven in aardse hopeloosheid doorbrachten, werden we hemelburgers, die hun Heere Jezus Christus uit de hemel verwachten (zie Filipp. 3:20). Zo spreekt Petrus de geadresseerden van zijn eerste brief aan als 'bijwoners en vreemdelingen' (1 Petr. 2:11). Van dit feit moeten we ons eens goed bewust worden: wij zijn hier vreemdelingen, die (als het mogelijk zou zijn) eigenlijk uitgezet zouden moeten worden. Het is normaal als het ons vergaat zoals het onze Heere verging, over Wie profetisch gezegd wordt: 'Een vreemde ben ik geworden voor mijn broeders, een onbekende (eigenlijk buitenlander) voor de kinderen van mijn moeder' (Ps. 69:9). Hij Zelf heeft toch over de Zijnen gezegd: 'Zij zijn niet van de wereld, zoals Ik niet van de wereld ben' (Joh. 17:16).

Als we ons opnieuw bewust zijn van deze duidelijke uitspraken in het Woord van God, dan stellen we onszelf onvermijdelijk de vraag in hoeverre onze Christelijke positie in ons dagelijks leven zichtbaar wordt. Waaruit kan en moet onze 'vreemdelingschap' hier op aarde blijken?

De blik op de hemel

Als hemelburgers hebben wij het voorrecht om een leven te leiden dat op de hemel en op de eeuwigheid gericht is. Paulus vat dit gericht zijn op de dingen

met eeuwigheidswaarde in een kernzin samen: 'Wij houden onze ogen immers niet gericht op de dingen die men ziet, maar op de dingen die men niet ziet; want de dingen die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig' (2 Kor. 4:18). Niet voor niets staat er al in Hebrëeën 11:1: 'Het geloof nu is ... een bewijs van de zaken die men niet ziet'. Als we dus onze blik van het geloof richten op wat we niet zien – waarop valt dan onze geloofsblik het allereerst? Op onze Heere en Heiland, Jezus Christus. Hij is nu in de hemel en kan ieder moment komen, om ons voor altijd tot Zich in de heerlijkheid van de hemel te nemen. 'De Heere is nabij' – dat is niet alleen de naam van een goede dagboekkalender, maar moet veelmeer een concrete en waarachtige levensinstelling zijn: de Heere Jezus, de opname, en daarmee de hemel, zijn slechts een ogenblik van ons verwijderd. Stel het je eens rustig voor: nu lees je nog in dit blad ... en het volgende moment ben je in de hemel! Ben je daarop voorbereid?

Waarvoor heb je de tijd hier op aarde gebruikt? Heb je hier al voor de hemel ofwel voor de eeuwigheid geleefd? Of schrikt de gedachte deze aarde zo plotseling te moeten verlaten je af?

Mensen die op de opname wachten, voor de eeuwigheid leven en zo ieder moment bereid zijn, hebben verschillende kenmerken. Misschien vind je in de volgende uitspraken een of meerdere gedachten die je herkent in jouw dagelijks leven.

Praktische consequenties

- Een hemelburger heeft zich door de doop hier op aarde al duidelijk en openlijk aan de kant van de Heere Jezus geschaard, Die voor hem aan het kruis gestorven is, uit de doden opgestaan is en spoedig zal terugkomen.
 - Een nieuwgeboren Christen volgt graag de wens van zijn Heere op om op de eerste dag van de week door het breken van het brood de dood van de Heere Jezus hier op aarde te verkondigen, totdat Hij komt.
 - Iemand die de Heere Jezus liefheeft, zal zich hier al met de Persoon van zijn Redder bezighouden. Deze bezigheid zal hem hier op aarde al tot aanbidding van het hemelse Lam voeren, een aanbidding die in eeuwigheid niet zal ophouden.
 - Iemand die met Christus gestorven is, weet dat hij dood is voor de zonde, omdat iedere zonde de
- gemeenschap met de Heere, Die spoedig komt, vertroebelt.
 - Iemand die met Christus opgewekt is, richt zich op wat boven is. Zijn inspanningen zijn allereerst gericht op het Koninkrijk van God en niet meer op het korte (en vergankelijke) succes op deze aarde.
 - Iemand van wie de blik op het onzichtbare gericht is, verzamelt schatten in de hemel, omdat hij weet dat deze schatten nooit geroofd of vernietigd kunnen worden. Bovendien is het voor een dergelijke 'verzamelaar' duidelijk: '... waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn' (Matth. 6:21).
 - Iemand die gericht is op de hemel, zal graag het Woord van God lezen, dat 'voor eeuwig' vaststaat 'in de hemel' (Ps. 119:89), en zijn leven daarnaar inrichten.
 - Iemand die op God vertrouwt, zal zich hier op aarde veel bij de troon van de genade ophouden, die in de hemel staat (dat wil zeggen: bidden).
 - Iemand die ziet op wat hij niet ziet, zal zich zorgen maken om de ziel van zijn naaste. Die ziel zien we niet, maar ze leeft eeuwig – wat is het dus toch belangrijk om naar de ziel van de broeder of zuster te vragen! Dat is een dienst met eeuwigheidswaarde.
 - Iemand die zich op de hemel verheugt, weet ook welke toekomst

hun die zonder God in de wereld zijn, wacht. Hij zal de gelegenheid te baat nemen en de mensen toeroepen: '... laat u met God verzoenen' (2 Kor. 5:20).

- iemand die de opname in de hemel verwacht, zal zo veel mogelijk met alle mensen in vrede leven (zie ook Rom. 12:18) en dingen die hij verschuldigd is, zo snel mogelijk belijden en in orde brengen.
- iemand die het doel voor ogen houdt, zal zich ook bewust zijn van de rechterstoel van Christus (zie 2 Kor. 5:10) en zijn leven zo leiden, dat het meer en meer overeenkomt met de heilige maatstaven van het Woord van God.
- iemand die van de levende hoop op de eeuwigheid in de hemel vervuld is, weet dat hij het aardse lichaam eens zal afleggen en in plaats daarvan 'een gebouw van God' zal hebben (zie 2 Kor. 5:1). Daarom investeert hij ook niet overmatig in het behoud ofwel de verfraaiing van deze aan het verval prijsgegeven 'hut'.

- iemand die 'de Komende' verwacht, geeft zijn vertrouwen ook dan niet op als hij hier op aarde door een donker dal van beproeving of ellende heen gaat, omdat hij weet dat deze vrijmoedigheid een grote beloning met zich meebrengt (zie Hebr. 10:35).

Als je deze punten zo leest en bij het lezen misschien bij de een of andere gedachte bent blijven hangen, krijgt de hemel dan niet een heel nieuwe betekenis voor je praktische leven? Het is motiverend om onze blik op het onzichtbare te richten en voor de eeuwigheid te leven.

Het moet opnieuw ons gebed zijn dat de Heere Jezus onze harten in vuur en vlam zet voor Hem en voor Zijn belangen, die in ieder geval eeuwigheids-waarde hebben; opdat wij knechten zijn 'die de heer bij zijn komst wakend zal vinden' (Luk. 12:37a).

Leer ons trouwe discipelen te worden, leer ons hoe wij onze tijd, deze korte tijd op aarde, gebruiken voor de eeuwigheid.

(naar Ph. Spitta)

Fokko Peters

Wet en/of genade?

In dit artikel willen we onderzoeken wat de Bijbel, het Woord van God, ons leert over het verschil tussen de wet en de genade. In sommige Christelijke kringen lopen deze begrippen door elkaar. Dit kan tot grote verwarring leiden. Wij hopen dat u de Bijbelteksten die in dit artikel genoemd worden, zult opzoeken. De Joodse Bereërs deden dat ook toen Paulus hen had onderwezen. Dat was niet negatief bedoeld, want zij onderscheidden zich op een goede manier '... want zij ontvingen het Woord met grote bereidwilligheid en onderzochten dagelijks de Schriften om te zien of die dingen zo waren. Velen dan van hen geloofden ...' (Hand. 17:10-12). En dat is ook onze wens!

De apostel Paulus was volgens de wet een farizeeër. Maar over hem wordt ook het volgende geschreven: 'wat de gerechtigheid betreft die in de wet is, onberispelijk ... maar ik heb het om Christus' wil als schade geacht ... maar om Hem heb ik dit alles als schade ervaren. En ik beschouw het als vuiligheid,

opdat ik Christus mag winnen ... opdat ik Hem mag kennen' (Fil. 3:6-11). Toen Paulus op weg was naar Damascus, had hij een ontmoeting met de Heere Jezus. Een ontmoeting die zijn leven totaal veranderde (Hand. 9:3-9, Gal. 1:11-17). Al het oude, de wet, had voor hem verder geen waarde meer. Het was voor hem zelfs 'vuiligheid en schade' geworden.

Toen Paulus het Evangelie aan de heidenen ging verkondigen, had hij maar één doel: 'want ik had mij voorgenomen niets anders onder u te weten dan Jezus Christus, en Die gekruisigd!' (1 Kor. 2:2). Dat was de enige boodschap die Paulus bracht: niets anders dan de Heere Jezus alleen. Hij bracht hun niet Mozes en de wet en leerde hun ook niet om zich 'uit dankbaarheid' aan de wet te houden.

Zoals Mozes aan het volk Israël de wet moest voorlezen, zo mocht Paulus de Heere Jezus aan Joden en heidenen brengen. **Wet én Evangelie gaan niet samen.**

God had Zijn wet gegeven op de berg Sināi (Horeb: Mal. 4:4). God had hen door het bloed van een lam verlost van de slavernij in Egypte. Het was Gods bedoeling dat Zijn volk voor Hem 'een koninklijk priesterschap, een heilig volk' (1 Petr. 2:9) zou zijn. Toen Mozes dit bekendmaakte, riep het volk overmoedig: 'Alles wat de Heere gesproken heeft, zullen wij doen' (Ex. 19:4-8). De Heere verscheen daarop in een donkere, zware wolk, met donderslagen en bliksemstralen. Het volk beefde (Ex. 19:9,12,16,21). God dreigde hen met de dood! Vervolgens ontving Mozes de tien geboden, geschreven op 'tafelen van steen, beschreven met de vinger van God' (Ex. 31:18; Deut. 4:13). De heiligheid van God liet niet toe dat het volk Hem als priesters mocht naderen. De hoogmoed c.q. grootspraak van de mens verhinderden die gemeenschap.

Nadat Mozes de twee tafelen had ontvangen, die aan beide zijden beschreven waren, daalde hij van de berg af naar de legerplaats. Mozes en Jozua hoorden vanuit de legerplaats het rumoer van het juichende volk opstijgen. Mozes beseftte dat volgens de wet, die hij in zijn armen droeg, het volk meteen veroordeeld zou moeten wor-

den. God had immers geschreven: 'U zult voor uzelf geen beeld maken ... U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen' (Ex. 20:4-5). Toen deed Mozes iets opmerkelijks: 'Hij wierp de tafelen uit zijn handen en sloeg ze onder aan de berg in stukken' (Ex. 32:15-19)!! Mozes vroeg de Heere vergeving voor de zonde van het volk. Hij ging zelfs zo ver, dat hij de Heere vroeg om desnoods hém uit het boek te schrappen (Ex. 32:32). De Heere rekende het Mozes niet toe dat hij de twee tafelen verbrijzelde. Daarmee wil de Heere ook ons iets leren. Waartoe dient die wet? 'Zij is eraan toegevoegd omwille van de overtredingen, totdat het Nageslacht zou gekomen zijn ... uw Nageslacht; dat is Christus' (Gal. 3:19,16). Er zou slechts één Mens komen die de wet nooit heeft overtreden. Over Hem staat geschreven: 'Zie, Ik kom ... Ik vind er vreugde in, Mijn God, om Uw welbehagen [= Uw wil] te doen; Uw wet draag Ik diep in Mijn binnenste' (NBG: 'Mijn binnenste'; Ps. 40:8-9). Hij was het Nageslacht dat aan Abraham beloofd was.

Lees het artikel verder op: www.debijbelvoorjou.nl/artikel/wet-en-genade/

Henk Brouwer

Muziek – geschenk of gevaar? Deel 1

We worden van alle kanten met muziek omringd. Bij sommigen begint dat elke dag al heel vroeg: de radiowekker maakt met heldere klanken een eind aan de nacht. Vervolgens de stereo-installatie, de autoradio, de luidspreker in de supermarkt, de smartphone ... Overal waar je bent, hoor je muziek. Misschien maak je zelf ook wel muziek, bijvoorbeeld bij een koor, in een orkest, in een band, of zing je zomaar wat voor jezelf. Vaak is muziek niet weg te denken. Ze beïnvloedt onze stemming: ze kan ons blij of nadenkend maken, ze kan aanzetten tot marcheren of tot wegdromen, ze kan opzweepen of passief maken.

'Muziek is een dochter van de hemel, die met de duivel getrouwd is', zei Maarten Luther eens en hij bedoelde daarmee dat er aan muziek twee kanten zitten, die lijnrecht tegenover elkaar staan. Goede muziek – slechte muziek. Kan muziek überhaupt wel goed of slecht zijn? Wie bepaalt dan wat op dit punt goed of slecht is? Iedere Christen wordt opgeroepen alles te onderzoeken wat op hem afkomt (1 Thess. 5:21) – ook muziek. Zoals altijd moet de Bijbel de toetssteen voor alles zijn. En misschien zal een willekeurige lezer er verbaasd over zijn hoeveel de Bijbel over het thema 'muziek' zegt. Je kunt er niet altijd de wil van God expliciet uit halen. Maar toch levert de vergelijking van de verschillende mededelingen en verzen in de Bijbel duidelijke principes op, die voor alle tijden gelden.

Is muziek eigenlijk belangrijk?

Voordat we dieper ingaan op het onderwerp, willen we ons afvragen hoe belangrijk muziek in ons leven is. Je zult misschien zeggen dat dit afhankelijk is van hoe muzikaal je bent. En inderdaad, er zijn grote verschillen. Mensen die niet muzikaal zijn, kunnen goed zonder muziek. De muziek raakt hen niet. Veel muzikale mensen kunnen daarentegen enthousiast raken over muziek. Het is belangrijk dat je je niet door overmatig gebruik of genot ervan afhankelijk maakt. 'Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar ik zal mij niet onder de macht van ook maar iets laten brengen' (1 Kor. 6:12). Wie iedere gelegenheid gebruikt om zich 'onder te dompelen' in muziek, of iedere vrije minuut zijn instrument pakt om mu-

ziek te maken, of zijn kamer met posters van musici, bands enz. heeft behangen, zou zich moeten afvragen of muziek voor hem niet tot een afgod geworden is. Een afgod? Maar dat begrip past toch helemaal niet in dit verband? Toch wel! De Bijbel laat zien dat dat kan gebeuren als je voor dingen of personen de waardering koestert die eigenlijk de Heere Jezus toekomt (1 Joh. 5:21). Jazeker! Laten we eerlijk tegen ons zelf zijn: krijgt onze Heere nog wel de eerste liefde die Hij hoort te krijgen? Hij is de belangrijkste Persoon in ons leven en moet dat ook in de praktijk blijven.

Muziek en haar werking

Als we het hebben over muziek omschrijft een woordenboek het als volgt: de kunst van het organiseren van geluiden in zekere regelmaat qua melodie, harmonie en ritme tot een groep van geluiden en een compositie. Omdat klankkleur, volume en vooral ook teksten eveneens wezenlijke bestanddelen van muziek zijn, moet daarmee rekening gehouden worden bij de verdere overwegingen. De Schepper heeft de mens creativiteit gegeven om uit de elementaire bouwstenen van de muziek iets te vormen. Net als op alle terreinen van de kunst, natuurwetenschap en techniek is de mens er zelf verantwoordelijk voor hoe hij met zijn uitvindingen omgaat. Muziek kan dus gebruikt worden tot eer van God maar ook tot Zijn oneer. Ze kan worden gecomponeerd volgens de orde van Gods schepping, maar ze kan ook tegen deze ordening in gaan. Later zullen we hier wat meer in detail op ingaan. Het staat zonder twijfelen vast dat

muziek altijd een effect op geest, ziel en lichaam heeft, ondanks verschillende culturele achtergronden en smaken van de mens (het subjectieve of persoonlijke effect).

Een belangrijke sleutel in dit verband geeft de volgende vergelijking:

Tekst - geest

Melodie, harmonie - ziel

Ritme - lichaam

Dit betekent: het mentale wordt door de tekst aangesproken, het psychologische voornamelijk door het verloop van de spanningsbogen van de melodieën en harmonische functies van de muziek en de lichamelijke ervaring door het ritme van de muziek.

Wat zegt de Bijbel over muziek?

De Bijbel spreekt op vele plaatsen over muziek en gezang. Onderstaande tabel geeft een overzicht van een aantal belangrijke teksten en hun inhoud en samenhang.

Plaats (OT)	Inhoud / Samenhang	Plaats (NT)	Inhoud / Samenhang
Genesis 4:21	Jubal, nakomeling van Kain, speelt harp en fluit	Mattheüs 11:17	Een vergelijking met het volk van Israël: op de fluit spelende en zingende kinderen
Genesis 31:27	'Huismuziek' bij Laban	Lukas 15:25	Muziek en reidans bij de terugkeer van de 'verloren zoon'
Exodus 15:20	Zingen onder begeleiding van instrumenten aan de oever van de Rode Zee	Markus 14:26	Loflied na de avondmaaltijd
Exodus 32:19	Reidansen bij het gouden kalf	Handelingen 16:25	Lofzangen midden in de nacht in de gevangenis
1 Samuël 16:23	David speelt op de harp om de kwade geest bij Saul te verdrijven	1 Korinthe 14:15,26	Lofzangen en psalmen tijdens de bijeenkomsten
1 Samuël 18:6	Zingen en reidansen met tamboerijnen en triangels na de overwinning van David op Goliath	Efeze 5:19 (Kol. 3:16)	'... en spreek onder elkaar met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zing voor de Heere en loof Hem in uw hart'
1 Kronieken 15:14	David organiseert de muziek tot eer van God	Hebreeën 2:12	'... te midden van de gemeente zal Ik U lofzangen'
1 Kronieken 15:16	Zangers met muziekinstrumenten	Jakobus 5:13	'Heeft iemand goede moed? Laat hij lofzangen'
1 Kronieken 15:22	Chenanja is koorleider	Openbaring 5:8-9	De vier oudsten hebben harpen en zingen een nieuw lied
1 Kronieken 16:42	Muziekinstrumenten tot eer van God	Openbaring 15:2-3	De overwinnaars hebben harpen van God en zingen het lied van Mozes
Psalmen	Muziekaanwijzingen in de opschriften	Openbaring 18:22	Oordeel over Babylon: voor altijd zonder citerspelers, zangers, fluitspelers en bazuinblazers
Psalms 87:7	In reien dansen		
Daniël 3:5	Muziek in verband met heidense afgodendienst		
Amos 5:23	'Lawaai van de liederen' bij de feesten van Israël		

Goed ...?

De eerste indruk laat al zien dat de Bijbel op veel plaatsen muziek als een zegen beschouwt. Dat wordt vooral duidelijk bij David, die muziek heel bewust inzet tot eer van God. In de psalmen roept hij ons heel vaak op God te loven en liederen tot Zijn eer te zingen! In het Nieuwe Testament wordt deze oproep heel vaak herhaald (Ef. 5:19; Kol. 3:16; Jak. 5:13). En muziek is niet alleen iets voor op aarde – wij vinden haar ook terug in de hemel (Openb. 5:8-9; 14:3; 15:3). Geestelijke muziek, tot eer van God en God waardig, is dus iets geweldigs, iets dat eeuwig blijft!

... of ook slecht?

Er is echter ook een andere kant, die de Bijbel niet verzwijgt. Dat begint direct bij de eerste muzikant: Jubal (Gen. 4:21). Jubal en zijn muziek worden weliswaar niet uitdrukkelijk veroordeeld, maar het verband waarin zijn geschiedenis genoemd wordt, stemt tot nadenken. Hij leefde in een tijd van economisch en cultureel herstel en moreel verval. Zijn

voorvader Kain was ermee begonnen om naar eigen inzicht een eredienst te houden (Gen. 4:3). Hij ging 'weg van het aangezicht van de Heere' (Gen. 4:16) en bouwde een stad om het leven (onafhankelijk van God!) aangenaam te maken. Omdat Jubal in deze lijn en die van de gewelddadige Lamech genoemd wordt, kunnen we aannemen dat ook zijn muziek eigennuttig en aan de morele toestand van de tijd van toen aangepast was. Ze zal niet bijgedragen hebben tot de eer van God. Hoe de muziek van Jubal ook geweest mag zijn, duidelijk is dat veel mensen sindsdien de muziek misbruikt en bedorven hebben. Vaak treedt de eigen eer op de voorgrond, soms zelfs de eer van de satan. De heidense afgoden verering werd vanaf haar begin door muziek begeleid (Dan. 3:5). Helaas treffen we ook in de vroege geschiedenis van het volk Israël al muziek en dans aan in verbinding met de dienst aan de afgoden (Ex. 32:19). Dat daarbij speciaal sterke, ritmische, extatische muziek gebruikt werd, zal later nog ter sprake komen.

Bijbelse principes

Laten we nog eens naar de Bijbelteksten in de tabel kijken. Ze bevatten meer dan slechts een zwart-witschema. Er kunnen nu al kenmerken opgesomd worden, die kunnen helpen bij een latere beoordeling van muziek:

1. Muziek is een gave van God.
2. Muziek mag dienen tot eer van God.
3. Muziek moet tot zegen van de mens worden ingezet.

4. Bij de heidense afgodendienst staan de instrumenten op de voorgrond (Dan. 3:5).
 5. Bij muziek tot eer van God staat de tekst steeds op de voorgrond (1 Kron. 15:16; Openb. 5:8-9).
 6. Instrumenten worden ter ondersteuning van het zingen benut.
 7. Volgens de eredienst in het Oude Testament, die gericht was op een zichtbare dienst, werden de instrumenten ook gebruikt om de menselijke zintuigen te stimuleren.
 8. Geestelijke muziek in het huidige
9. Christendom kan het zonder instrumenten stellen (in verband met de Christelijke samenkomsten worden nooit instrumenten genoemd).
 9. Ritmische instrumenten en bewegingen (reien) worden in het Nieuwe Testament niet genoemd.
 10. Het hoorbare zingen en spelen drukt de innerlijke gemoedsgesteldheid en stemming van het hart uit.
 11. De Bijbelse volgorde is: tekst ➡ melodie/harmonie ➡ ritme (dit staat gelijk aan geest – ziel – lichaam).

Marco Lessmann

'... en spreek onder elkaar met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zing voor de Heere en loof Hem in uw hart ...' (Ef. 5:19).

De 66 boeken uit de Bijbel.

Richteren

In die dagen was er geen koning in Israël: eenieder deed wat juist was in zijn ogen.

Richteren 21:25

Het boek Richteren vormt een verdrietig contrast met het boek Jozua. Het gaat over de tijd waarin een heel aantal richters Jozua opvolgden als bestuurders van het volk Israël in hun land. Maar het hoofdthema is het falen van Israël om heel het land in bezit te nemen. Door onverschilligheid of zwakheid (of beide) verdreven ze de vijanden van God niet, zodat die vijanden Israël vaak opnieuw aan zich onderwierpen. Steeds weer werden ze door ongehoorzaamheid aan God door vijanden overwonnen, maar al die keren stelde God in Zijn wonderbaarlijke genade een bevrijder voor hen aan.

Hierbij kunnen we denken aan de boeken in het Nieuwe Testament, zoals Galaten en 1 Korinthe, die geschreven zijn vanwege de noodzaak van ernstige bestraffing en correctie. Hoewel wij

misschien in een bepaald opzicht nu de zuivere waarheid van het levende Woord van God kennen, hebben wij als gelovigen onze erfenis – het grote land van de hemelse gewesten met zijn talloze zegeningen – voor het grootste deel niet in bezit genomen. Gebrek aan geloof, gebrek aan geestelijke kracht en gebrek aan oprechte liefde voor Christus hebben ons onverschillig gemaakt voor de kostbare volheid van de bezittingen die ons toekomen.

Het laatste vers van het boek Richteren, dat hierboven geciteerd is, benadrukt Israëls ondankbare onafhankelijkheid in die tijd waarin eenieder deed wat juist was in zijn ogen. Een geest van opstandigheid tegenover het gepaste gezag zal ervoor zorgen dat wij geen geestelijke voorspoed kennen.

Leslie M. Grant

De Heilige Geest

Over de Heilige Geest bestaan ook veel verkeerde voorstellingen. Aan de hand van enkele vragen willen we nu een aantal veelvoorkomende verkeerde voorstellingen behandelen.

Veelvoorkomende verkeerde voorstellingen

44) Moeten we vragen om het ontvangen van de Heilige Geest?

In Lukas 11:13 lezen we: 'Hoeveel te meer zal de hemelse Vader de Heilige Geest geven aan hen die tot Hem bidden?' Deze woorden sprak de Heere Jezus tot Zijn discipelen voor Zijn dood, Zijn opstanding, Zijn hemelvaart en de komst van de Heilige Geest. Op de pinksterdag is de Heilige Geest gekomen. Hij woont nu op aarde. Christenen hoeven niet te vragen om de Geest. Vanaf het moment dat zij geloven in het volbrachte werk van de Heere Jezus, woont de Heilige Geest in hen.

45) Hoe kan ik weten dat ik de Heilige Geest gekregen heb? Moet ik in (vreemde) talen spreken?

Nee! De gave van het spreken in (vreemde) talen werd weliswaar door de Geest gegeven, maar slechts aan het begin van de Christelijke tijd en ook toen niet aan allen (1 Kor. 12:29-30). Maar hoe weten we dan dat we de Geest gekregen hebben? Het antwoord is heel eenvoudig: omdat God het zegt (Ef. 1:13). Het is waar dat wij het ook ervaren – bijvoorbeeld wanneer de Geest ons de zekerheid verleent dat wij kinderen van God zijn, of wanneer Hij ons vreugde geeft of voor ons de Schrift opent. Maar het inzicht dat Hij in ons woont, is niet ge-

fundeerd op onze ervaring, maar op Gods Woord (Rom. 8:11; 2 Tim. 1:14).

46) Is het waar dat ik na de nieuwe geboorte een speciale doop van de Geest of een 'tweede ervaring' nodig heb?

Nee. Wij hebben geen bijzondere belevenissen, wondergaven of dergelijke nodig, maar geloof in het Evangelie van ons heil (Ef. 1:13). Op grond van dit reddend geloof zijn wij met de Heilige Geest verzegeld. Hij woont nu in ons en blijft in eeuwigheid bij ons. Maar wij moeten de Geest de mogelijkheid geven ons te vervullen. Hierbij moet wel opgemerkt worden dat de doop met de Geest niet hetzelfde is als een goede geestelijke toestand. In Korinthe werden zij als gelovigen beschouwd die in de doop met de Heilige Geest waren opgenomen (1 Kor. 12:13). Toch waren de meesten van hen niet geestelijk, maar vleeselijk (1 Kor. 3:1).

47) Hoe herken je een gelovige die met de Geest vervuld is? Moet hij in (vreemde) talen spreken of wonderen doen?

Wondergaven zoals het spreken in (vreemde) talen werden aan het begin van de Christelijke tijd gegeven

(Mark. 16:17-18; Hebr. 2:3-4). Dat betekent echter niet dat alle verlossenen die met de Geest vervuld zijn, deze gaven bezitten.

Wanneer de Geest van God nu vrij in het leven van een gelovige kan werken, dan vertoont zich een geestelijk gedrag, een verandering 'naar de Geest' (Rom. 8:4). Ook zingen, vreugde en kracht in het dienen en getuigen zijn kenmerken van een Christen die met de Geest vervuld is.

48) Wat is de 'bijzondere zalving' waarover wij steeds weer horen?

Er bestaat een verkeerde leer, namelijk dat Christenen een hoger geestelijk niveau zouden kunnen bereiken, een 'speciale zalving' van de Heilige Geest zouden kunnen ontvangen en als gevolg daarvan bijzondere krachten zouden kunnen krijgen.

De Bijbel gebruikt inderdaad het begrip 'zalving' in verband met de Heilige Geest. Het interessante is echter dat niet van de 'vaders' of 'de jeugd', maar van de 'kinderen' – de jongsten in het geloof – gezegd wordt dat ze de zalving hebben (1 Joh. 2:18,20,27). Daarom is de zalving een voorrecht van elke gelovige, niet alleen van vergevorderde of speciale, geestelijke Christenen.

49) Wat betekent de uitdrukking 'geslagen in de Geest'?

Dat is geen Bijbels begrip, noch een Bijbelse handeling. Wanneer mensen erover spreken dat iemand 'in de Geest geslagen' wordt, denken ze aan situaties waarbij personen – meestal onder invloed van 'genezers' – de controle over zichzelf verliezen en gewoon achterovervallen. Ze beweren dat deze ervaring door de Heilige Geest tot stand komt. Integendeel, ze is in regelrechte tegenspraak met het karakter en het werk van de Heilige Geest, zoals deze in het Woord van God beschreven worden.

50) Waarom moeten we niet tot de Heilige Geest bidden?

Omdat de Bijbel ons er niet toe oproept, noch een voorbeeld ervan geeft. Wat is de reden daarvoor? De Heilige Geest is evenzeer God als de Vader en de Zoon, maar Hij heeft een andere rol. Onze gemeenschap bestaat niet zozeer met Hem, maar met de Vader en de Zoon (1 Joh. 1:3), waarbij de Geest in ons werkt, opdat wij ons kunnen verheugen in de relatie en de gemeenschap. Wij worden opgeroepen om 'in de' Geest te bidden, wat het gebed 'tot de' Geest uitsluit (Jud. 20).

51) Wat is 'de zonde tegen de Heilige Geest'?

Mensen gebruiken dit begrip vaak, maar het komt in de Bijbel niet voor. Meestal bedoelen ze daarmee de 'lastering' tegen de Heilige Geest (zie vraag 52). Elke zonde die een Christen begaat, is een zonde tegen de Heilige Geest, omdat de Geest in hem woont en door de zonde bedroefd wordt.

52) Wat is 'de lastering' tegen de Heilige Geest?

Deze vraag hangt samen met Markus 3:29: 'Maar wie gelasterd zal hebben tegen de Heilige Geest, die heeft geen vergeving in eeuwigheid, maar is schuldig en verdient het eeuwige oordeel'. De verklaring ervoor wordt in het volgende vers gegeven:

'Want zij zeiden: Hij heeft een onreine geest'. De Heere Jezus had in de kracht van de Heilige Geest demonen uitgedreven. De volksmenigte was verbaasd en vroeg: 'Is deze niet de Zoon van David?' Maar de farizeeën beschuldigden tegen beter weten in de Heere ervan dat Hij de demonen in de kracht van satan zou uitdrijven (zie Matth. 12:22-32). Zij zagen het bewijs van de macht van de Geest van God en schreven deze toe aan satan – dat was lastering tegen de Heilige Geest. Deze lastering kon niet vergeven worden, omdat het de verwerping van de Heere Jezus betekende.

Nu is het niet meer mogelijk om deze zonde te begaan, omdat Jezus Christus niet meer op aarde leeft om in de kracht van de Heilige Geest wonderen te verrichten.

Michael Hardt

Met deze serie vragen zijn we aan het einde gekomen van het onderwerp. Als jullie verder nog vragen hebben, horen we dat graag. Ken je het boek 'De Heilige Geest' al, geschreven door br. H.L. Heijkoop? Deze is verkrijgbaar bij de uitgever van Volg Mij.

Grappig – vrolijk – dood ...

*Ook bij het lachen zal het hart pijn lijden:
het einde van zulke blijdschap is verdriet.
Spreuken 14:13*

Een officier werd vanwege zijn humor en zijn gave om anderen te vermaken zeer gewaardeerd. Hij kon een hele groep met leuke grappen aan het lachen maken. Zijn schat aan ideeën was onuitputtelijk; als hij er was, ging de tijd vliegensvlug voorbij.

Op een avond was hij in een gezelschap weer eens de vrolijkste en meest uitgelatene van alle gasten. Sommigen hadden de indruk dat ze hem nog nooit zo grappig en vrolijk gezien hadden. Toen ze uit elkaar gingen, spraken ze nog vol enthousiasme over zijn aanstekelijke vrolijkheid.

Maar de volgende morgen vond men hem dood in bed! Hij had zichzelf doodgeschoten. De sprankelende vrolijkheid die hij voor de mensen tentoon-gespreid had, was slechts schijn geweest. In zijn hart had het er blijkbaar heel anders uitgezien.

Oppervlakkige vrolijkheid verandert snel in droefheid. En met leuke grappen laat het diepe verlangen van de mens naar vrede en echte blijdschap zich slechts een tijdje – als noodoplossing – tevreden stellen. Echt tot rust komen kan het hart van de mens alleen bij Christus, de Redder en Heere. Hij schenkt hun die in Hem geloven, een vreugde en een vrede die ons niets en niemand meer kan afnemen.